

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

De prudentia Dispositionis & iudicio. Capvt II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

DE
DISPOSITIONE
ET PARTIBVS
ORATIONIS.

LIBER SEXTVS.

Eius dignitas.

CAPVT PRIMVM.

Dispositio-
ne excel-
lentia.

Fab. I. 7.
Natura
fit per or-
dinem,
Ordo,

Vingenij fontes inuentio, sic iudicij dispositio recludit, qua nulla virtus ad pulchritudinem orationis aptior, concinniorum reperiiri potest; ut à qua omnis concinnitas, & præcipuis emergit in structura decor: Neque enim, vt ait Quintilianus, quanquam fusis omnibus membris, statua sit, nisi collocetur: & si quam in corporibus nostris, aliorū mye animalium partem permutes, atque transferas, licet habeat eadem omnia, prodigium sit tamen. Et artus etiam leuiter loco moti perdunt, quo viguerunt vsum: & turbati exercent sibi ipsi sunt impedimento. Nec mihi videntur errare, qui ipsam naturam stare ordine purant, quo confuso peritura sunt omnia: sic oratio carens hac virtute tumultuetur necesse est, & sine rectore fluit, nec cohæret sibi, multa repeat, multa transeat, velut nocte in ignotis locis errans, nec initio, nec fine proposito casum potius quam consilium sequatur. Hæc ille.

Ex quibus multorum huius temporis scriptorum imperitiam redarguas, qui præferui-

do quodam ingenij calore accingunt se ad scribendum, antequam quid velint, aut quomodo secum fuerint meditati.

Quamobrem toto orationis cursu videoas volantem stylum, & ludibandum, qui in aëre vndeque flosculos aecupatur, solidæ rationis parum, aut nihil haber. Destituitur enim iudicio, qua pars est eloquentiae optima, ac per totum corpus sermonis æquabiliter difusa: huic pondere subsultans levitas firmatur, imperfecti ingenij foetus veluti lambuntur, & formantur, omnis denique ratio, ac cultus enitescit.

De prudentia Dispositionis, & iudicio.

CAPVT II.

Primæ partes dispositionis sunt ex ampla rerum copia, quas siue lectio authorum dispositio-
suggererit, siue fons ingenij profuderit, pau- nis prima-
ca, & præclara feligere. Vehementer enim er- pars dele-
rant (quod superius docui) qui in eo decus est illus.
loquentiae situm existimant, si quam maximè prolixas ora-
prolixas orationes habeant, & nihil corum, tiones fugi-
qua endet.

*De locis res
vnum.*

qua excoitarint, aut inuenient omittant: ex qua cupiditate sit, ut non modo communia, sed aliena quæque, & frigida amplificationis desiderio intrudant. Ut enim Macedonum Phalanx ex modico, sed lectissimo militum numero confusa, suis praesidio, hostibus exitio fuit. Contrà vero innumerabiles Darij copiae suis ipse viribus distractæ, atque laceratae, non tam adiumenta virtutis, quam impedimenta exercitus censebantur. Ita profecto in orationibus evenit, quæ breves, ac substrictæ lectis rebus, ac rationibus instructæ sunt, longè acius percussant animos: contrà longæ, fluctuantes, confusæ, pondus & iactus non habent.

*Examen
styli.*

Sedeat igitur in dispositioni limine iudicium, tanquam Regius Censor, qui inuenta omnia maritius examineret, aliena repudiet, negligat communia, rara, si non ad rem fuerint, non grauatae relinquat, eligat pulchra, neroula, florida, & quod maximum est, recta ad rem collineantia. Multa enim perspè dicuntur fucata, quæ apud imperitos alicuius gratiae lenocinio se insinuant: At si à grauibus viris excutiantur, vel modice pertractentur, statim quasi leuiculi flores in manibus emarcissent. Contrà, quæ sunt acriter excoigatae, & prudentissimo ingenij examine selecta, minus habent simularia venustatis, plus ponderis, & intelligentiæ, ideoque accuratius instruunt, ac delectant diutius.

*Dispositio
triplex &
anis exem-
pla.*

De triplice dispositione in genere.

C A P V T III.

Dispositio à Dialetticis vulgo in tria genera dividitur. Una dicitur naturalis, altera arbitria, tertia artificialis.

Naturalis est, quæ naturæ ordinem sequitur, atque imitatur: atque id quatuor potissimum rebus, tempore, natura, loco, dignitate, quod obseruat Aristoteles in *Logicis*. Tempore, aliud alio prius, posterius dicitur, quemadmodum hodiernus dies prior est crastino, crastinus perendino: Item bellum Macedonicum prius ciuili, Punicum prius Macedonicum. Natura alia alijs priora sunt existendi necessitate, ut solum luce, animal homine: & ad summum totum patribus, catilla cuenatis, subiecta adiacentibus. Loco priora dicuntur, quorum unum præcedit aliud positio: sic ultima celo, cœlum terris dicitur luna.

Dignitate prius est quod præstantius habetur, ut aurum argento, argentum plumbō.

Ordo arbitrarius est, qui nulla certa ratione constat, sed solo dicens, aut scribentis arbitrio dispensatur. Talis est liber Acliani de animalibus, ubi omnia de industria permiscet, & se quis rationem querat: Homo est (inquit) sui arbitrii, licet illi pro voluntate scribere.

Artificialis ordo est, qui ab arte ad aliquem destinatum finem aut voluptratis, aut utilitatis diriguntur, ex quo plerumque minime seruato naturæ ordine, prima posterioribus subiungit. Talis est ordo poëtarum, qui de industria res ab uno non citant, sed à fine, aut medio incipiunt, deinde principia data occasione intermiscent, quod magis pendent animi, & plus ex inopinato rerum euentu, colligant suavitatis. Item artificialis dicitur, quod non sponte naturæ ubique profulus, sed ab arte cultus, & instructus appearat.

De triplice dispositione artificiali.

C A P V T IV.

Aristoteles in *Logicis* triplicem dispositio speciem notat. Una est *analytica*, seu *resolutiva*; altera *compositiva*, tertia *definitiva*.

Analytica quatuor modis fieri, constituite solet. Primo quidem, cum à toto ad partes, quas Philosophi integrantes, Cicero totius appellat, sit processus: ut si quis de toto homine primum dicat, deinde singulas corporis partes pedetentim discutiat. Secundus est, cum non in partes totius, sed in partes generis gradatio: ut si explicata fortitudine, de magnanimitate in aggrediendo, & patientia in tolerando differant. Tertius, cum propositio aliqua gradatim in sua principia resolutur: ut si dicam tolerandum esse dolorem, qui honestum est, & honestum, quia cum virtute coniunctum. Quartus, cum à fine ad media regressus, per similem gradationem instituitur: ut si quis præuideat Rhetorica finem esse benedicere bene dici non posse sine elocutione, elocutionem verbis, quasi corpore, rebus non fecus nec anima constare, ideo inchoandum ab istis illis, qui ad destinatum scopum peruenire velit.

Contraria est dispositio *synthetica*, & quatuor item modis opposita: nam à partibus totius

ad.